

A fák gyökerei csendesen másznak ki a földből,
egyre hosszabbra és messzebbre kúszva el testüktől.

A madár reszketve áll. Piros nyelvével
nyaldossa a páfrány utolsó darabkáját.

Lábára lassan tekeredik rá a szomorúfű fekete gyökere.
A patak hulláma elfedi tolla maradványait.

Fodor Balázs

Rákos

Szemünk láttára
szakad szét a város,
a lakótelep.

Patakot nyit benne
az ébredező
Isten szeme,

hogyan belenézzen az is,
aki majd a partját
betonozza,

mert geometria kell
egy városnak.
A geometriának meg

egy ok a létezésre.
A rákok elvándorolnak,
de az ember maradni akar.

Sóder

Ott állt,
az újpesti kiserdő és az ebihalas között,
a szocialista Magyarország
hidegháborús rakétasilója.

Aki látta,
tudta mit jelent
az *építési terület* tábla akkoriban.

Ott állt a temető mögött.
A szemételep mellett,
amit utcákra szabdaltak,
és átkereszteltek lakótelepre.

Aki látta,
tudja mit jelent
a csillagháborús perspektíva
egy lakótelepnyi csillagharcos számára.
A szánkódomb mellett
egy sóderbányában.

Ott állt,
a temető elszáradt koszorúi között,
készen mindarra,
amit beszéltek róla,

hogy aki látja,
el se tudjon képzelni
egy életet Zuglóban.

Rudli

Fák ágaiból ereszkedünk
alá rohanó álmok
patadobogásába.

Finom izomrándulásainktól
pereg a kéreg,
a törzsekből kilépve

elmerülünk az éjjel
ingoványában, mielőtt
a domb mögül

előbukkan és mozdulatlan
tömegbe szárít
az ébredés.

A városok lakói számára
mind együtt létezőnk
ebben a hullámszóban,

ahogy nekünk is
áramlásaik acélmasszája
az ember, aki átkok közepette

hivatkozik a kárbejelentőnél,
az otthon trófeaként
ünnepelt tetemre.

Éjszakai vonulásunk
nyomvonalán
patáinktól kifordult fűcsomók.

Az agyagos föld
kiszáradt rögeivel
emlékezik álmainkra a táj.

Toroczkay András

Cs

Balázsnak csiga volt a jele az óvodában.
Nekem szilva. A csiga undorító állat.
Főleg a meztelen csiga, aminek nincs lakása.
Hajléktalan. Pedig nagyon is hajlékony.
Semmi szilárd nincs benne. Az ő csigája
házas csiga volt. A házas csiga is szomorú.
Bele sem fér másik csiga a házába.
Ő sem megy sehova, egyedül élnek
a házas csigák. Az óvoda udvarán
csigák és gyerekek, akik azt éneklük,
hogy ég a házad idekint. Úgy értik,
lángol. Valaki rájuk tapos. Mások
leállítják. Vajon a szerepek mitől függnék.
Lecserélhetők?
A csigák menekülnek?

A szilva is undorító. A legkevésbé jó
gyümölcs. A szilvalekvár savanyú.